

דבר חודש בחודשו

בס"ד

מתורתו של הגאון הגדול רבי יואל שורץ שליט"א

עלון 51 אדר תשפ"ו

הבחירות, ז' באדר, היחס לקורונה בהלכה

לקראת הבחירות השלישיות

השבוע הלך עם ישראל לקלפי פעם שלישית. שלוש פעמים היא חזקה, יתכן, שגם בפעם הזאת לא תהיה הכרעה, ויהיה סיבוב רביעי!

והסיבות לכך שאין הכרעה, משום שליברמן שמפלגתו היא לשון מאזנים בין השמאל והימין, גרם לכך כבר שלוש פעמים, והנה הוא הסית בצורה חמורה מאד נגד קדשי ישראל, וכיוון שבמקום למחות נגדו מפלגת כחול לבן אימצה חלק מההסתה כדי למנוע זליגת בוחרים אליו, כיון שכך אין ממשלה בישראל כעונש לכל האומה על שתיקתה ועל שלא מנעה את העלילות שלו ושל אנשי מפלגתו נגד שומרי המצוות. איווט ליברמן בגימ' 364 כמניין הגימ' של המילה השטן, והמילים איווט ליברמן באות ו' אחת היא בגימ' 358 כהגימ' של המילה נחש – המזכיר את חטא הנחש הקדמוני שדיבר נגד הקב"ה וגרם לחטאו של אדם הראשון.

והנה כתוב (זכריה ג, ב): "וַיֹּאמֶר הַשֵּׁם אֶל הַשֹּׁטָן יִגְעַר הַשֵּׁם בְּךָ הַשֹּׁטָן וַיִּגְעַר הַשֵּׁם בְּךָ הַבְּזוּר בִּירוּשָׁלַם...". המילים "יגער בך הויה" שווים לגימטריה של המילה ליברמן! והנה המילים איווט ליברמן הן גם שוות למילה משיח, יתכן לרמוז שבגלל שבמעשיו מונע הקמת ממשלה בארץ, וזה מעורר בציבור את ההבנה שאנו זקוקים למשיח, וכמו שגם נאמר (סנהדרין צח, א): "אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הזלה מישראל!" ומפורסם בשם החזון איש שהמשיח לא יקח את ארץ ישראל מיד השלטון הציוני ולכן כנראה אין ממשלה בארץ. או שזה עונש על חילולי השבת שהתרבו לאחרונה וכתוב (ירמיה י"ז) שהשלטון בישראל תלוי בשמירת שבת – ששם ניבא שאם ישמרו שבת יבואו מלכים ושרים בשערי ירושלים.

והנה הבחירות הנוכחיות לפי החוק היו צריכות בפורים דמוקפין והקדימו אותן לוי' אדר יום לפני יום פטירת משה רבנו. והעם נחלק לשניים לגוש הימין: ליכוד ש"ס ימינה יהדות התורה. ולגוש השמאל: רשימה המשותפת של הערבים, כחול לבן, והרשימה הדמוקרטית (עבודה מרץ). וגוש השמאל לא מוכן להצטרף לממשלה בראשות נתניהו. ולכן הבחירות חוזרות, וישנה רק ממשלת מעבר, והיה נראה שמפלגת כחול לבן תוכל בבחירות האלו להקים ממשלה יחד עם ליברמן והערבים, אך משמים היו כמה דברים שמנעו זאת, ויתכן שיהיו שוב בחירות, ואלו הדברים המחזקים את הימין ועקב כך מקשה על השמאל.

טראמפ רצה לחזק את נתניהו לכן הוא פרסם עכשיו את תוכן עסקת המאה שהכין זה זמן רב, (הגימטריה של המילים "בעסקת המאה" שווה לגימטריה של המילים בנימין נתניהו, וכן המילים "ימין הויה רוממה" בגימ' הן 427 הדומות לגימ' של המילים בגוש הימני 426. יתרה מזו; הגימטריה של המילים גוש הימין 424 שווה לגימ' של המילים משיח בן דוד 424 וזה משום שהגוש כולו קשור לנתניהו, ולא מאפשר להקים ממשלה עם כחול לבן, דבר שכאמור העובדה שאין ממשלה רשמית בארץ. (המילים:

אמרו רבותינו (בבא בתרא יב, א) מיום שחרב בית המקדש נטלה נבואה... אף על פי שנטלה מן הנביאים מן החכמים לא בטלה". יש אופן לחכמים מכח החכמה להתבונן בעבר וממנו ללמוד על העתיד, ככתוב (דברים לב, ז): "זָכַר יְמוֹת עוֹלָם בְּיַד שְׁנוֹת דוֹר וָדוֹר..." אם נזכור את ימות עולם שהיו נוכל להתבונן ולהבין את שנות דור ודור שיהיו אחר כך. החתם סופר ביאר שזה נאמר גם על העתיד, כמו שאמרו חכמינו פרקי אבות ב, ט: "איזהו חכם הרואה את הנולד" והנה המילה "הנולד" היא מלשון עבר, והרי הכוונה שראיית החכם היא לראיית היולד - העתיד! אלא, אף שלראות עתידות יכול רק נביא. אולם החכם שמסתכל על העבר יוכל לחזות גם את העתיד לכן הבאנו בגליון זה משיעורי מוריניו שתיאר השערות לעתיד, מה עלול לקרות לאור העבר. ואמר, שנראה שהקב"ה מסובב את הענין ששוב לא תהיה הכרעה, ומה שהתחזק כח הימין יהיה רק כדי למנוע מהשמאל להקים ממשלה.

כאן המקום להביא מדברי מוריניו שליט"א שכפי הנראה לקוראים עוסק הרבה בענין הגימטריאות, שזה נראה כדברים בעלמא, אך הדברים אינם פשוטים כפי שהם נראים, בזהר הקדוש (תיקוני זוהר תקונא שבעין דף קכ, ב) כותב: "ועלה אתמר כל גיא ינשא ואיהו גימטריאות פרפאות לחכמה" וכתב שם הגר"א בביאורו (דף קלט, ב) "ורוצה לומר דנאמר ביה חכמת סופרים תסרח (= שסופרים מספר הגימטריאות) וזה "כל גיא" שהיה שפל מאוד - "יינשא". הרי שענין הגימטריאות יש בו ענין חשוב מאוד. וספר קול התור שמביא בשם הגר"א מיוסד הרבה על גימטריאות.

ושם נתבאר כי כל עניני אחרית הימים יתבארו על פי גימטריא. (נציין מדברי מוריניו: המילים "מגיפה קורונה" הן בגימטריה השווה למילה "תפלה" רמז לנו שחייבים להתפלל על כך. וכן העניין שכל חשוד שנדבק במחלה הזו צריך לשהות בבידוד במשך שבועיים, שהוא כשיעור הזמן שצריך מי שיש חשש שהוא מצורע כדי לברר סופית שאין הוא נגוע בצרעת, הרי זה מורה על מטרה שהמחלה הזו היא בדומה למה שנגע הצרעת בא ללמד. ואכן הגימ' של המילים בנגע 125 הצרעת 765 שווה לגימ' של המילים מגפת קורונה 890.

גם התקיימו דברי מוריניו שהתריע רבות, ובפרט על גבי במה זו על האיסור לטייל בחו"ל, שלא חוששים לו כל כך ואפילו בעיתונות החרדית מתפרסמים טיולים ונופש בחוץ לארץ, והיה זה ממש דריסה על הכתוב בשולחן ערוך שזה אסור, והנה בגלל מגפת הקורונה יצאה הוראת משרד הבריאות לא לנסוע לחו"ל אלא מי שצריך לכך, ולא לנסוע לטייל, ממש כעין האמור בהלכה. ואם אכן העונש לאלו שנדבקו מהמחלה בא מיציאות מהארץ לטייל, וגם בעניין זה הגמטריה מחכימה אותנו, שהמילים מיציאות 557 מהארץ 336¹ - הכולל שווה לגימטריה של המילים מגפת הקורונה 895.

"אלא רק ממשלת מעבר" 1464 יהדות התורה 1041 שס 360 לכוד 60 ו-3 הכולל 3 מפלגות = 1464 את מפלגת ימינה לא כללו בגוש, כי היו חששות שמא חלקם עלול לפרוש (מהגוש).

לקראת הבחירות, נחלשה מפלגת כחול לבן, כי דובר על כישלוננו של ראש הרשימה כשעמד בראש חברת המימד החמשי וזה החליש את כוחו להיות המפלגה הגדולה, והגימי של המילים ב"המימד החמשי" = 464 דומה לגימי של המילים בנימין 162. גנץ 143. נפל. 160 = 465.

ועוד, כיוון שהתכנית הייתה להקים ממשלת מיעוט עם תמיכת הרשימה המשותפת של הערבים. והנה אחר שהבג"צ התיר לחברת כנסת שתומכת מחבלים להיות בתוך הרשימה הזו, וזה גם החליש את התמיכה ברשימת כחול לבן.

וכיון שהיתה תכנית להישען על הערבים, לכן הבחירות שהן בחודש אדר שמזלו טוב לישראל, (וכמובא בגמרא שמי שיש לו דין עם גוי שיעשה אותו בחודש אדר שיש אז מזל טוב לישראל) הרי גם זה מחליש את כוחה לעומת גוש הימין שמתנגד לערבים.

והשבוע בו יערכו הבחירות הוא שבוע שבו קוראים את פרשת מחית עמלק. המילים מחית עמלק בגימי 698 דומה לגימי של המילים "מפלגת 553 כחול לבן 82 = 699 ולמה נקרא שם עמלק על מפלגה יהודית? הזוהר כתב כי באחרית הימים יהיו בראשי העם בעלי תכונת עמלק, היינו כל הלוחמים נגד הדת הם בבחינת עמלקים, וכמו שכתב רבי אלחנן ווסרמן בשם החפץ חיים על אותם יהודים של המפלגה הקומוניסטית (היעברע-סקציה) שהם עמלק. ומפלגת כחול לבן הבטיחה תחבורה ציבורית בשבת, וכן עמלק בא להילחם ברפידיים כאשר חיללו שבת במן כשיצאו ללקוט אותו בשבת. וגם הבטיחו לחוקק את ברית הזוגיות שהיא הרס קדושת הברית ועמלק חתך מילות ישראל והשליכם כלפי מעלה לזלזל בקדושת העניין.

והיות ולפי החוק היו הבחירות צריכות להיערך בפורים דמוקפין, ומענין שבשנת תש"ן ביום זה פיטר ראש הממשלה דאז את ראש מפלגת השמאל מהממשלה, הרי שזה תאריך שמחליש את שליטת השמאל. וגם היה המצב דומה למצב היום שלא הייתה ממשלה רשמית אלא רק ממשלת מעבר, עד שחבר כנסת עבר מהשמאל לימין ויצר רוב של 61.

גם סופו של הצורך סטאלין הקומוניסט שהיה יקיר השמאל דאז, שלחם נגד היהדות והדת ולבסוף אף רצה לפגוע ביהודי ארצו היה בפורים שנת תשי"ג.

נאמר בגמרא (ברכות נה, א): שצריך להתפלל על פרנס טוב, בעבר היו מעמידים ציבור שיתפללו להצלחת הבחירות, ראוי היה להמשיך במנהג טוב זה. סיום הבחירות הוא ביום פטירת משה, ומסתבר שזכותו להיות מקבל התורה הועילה למפלגות שהן שומרי תורה ומצוות.

חשיבות הבחירות האלו - האם מטרתן לעשות שינוי בעולם

הבחירות האלו שנפלו בזמן שמגפת הקורונה פגעה במקומות רבים, והיא מתחילה לשנות הרבה עניינים בעולם, חברות תעופה, חברות נסיעות מלוונות ועוד, הוכו

קשות מחמת הפסקת טיסות רבות מחשש להידבק בנגיף, (כבר מספר ימים שנעדרים פרסומות על נסיעות לחו"ל מהעיתונים החרדים, ועם הצער זו גם מעט שמחה שלא יכשלו ביציאה לחו"ל). מחירים מתחילים לעלות בגלל חוסר אספקה מסין, ובורסות מתמוטטות, ואצלנו הבחירות שגם יהיו הכנה לאחרית הימים, אם לא תקום ממשלה. ואולי זה פשר הגימטריה של המילים מגפת קורונה 890 השווה לגימט' של המילים נתניהו 521. ש"ס 360 וג' - 9 = 890, ללמדנו ששני הדברים מטרתם לשנות דברים גדולים בעולם. לדוגמה בבחירות האלו התאחדו שתי המפלגות שפעם הן היו לבדן רוב בכנסת, ועתה מחשש שלא יעברו את אחוז החסימה נאלצו ללכת יחדיו.

ז' באדר¹

מובא בהלכה שמנהג חסידים ואנשי מעשה (הבריאים) להתענות ביום שבעה באדר שהוא יום פטירת משה רבנו... ויש נוהגים לעשות לימוד בליל שבעה באדר, ומנהג יפה הוא... ויש לשאול: אף שיש כמה וכמה ימים שבהם ראוי להתענות ככתוב בשולחן ערוך (או"ח סי' תק"פ), מכל מקום ז' באדר, יום פטירת משה עשו בו הציבור עסק גדול יותר מהימים האחרים שנמנו שם. גם החברא קדישא בירושלים ובעוד מקומות בעולם, נהגו בו יום מיוחד של תפילות. (אגב, כאן באר"י נהוג בצבא להזכיר נשמות של אלו שמקום קבורתם לא נודע).

והנה, הגורל שעשה המן מתי הזמן המתאים להרוג את העם, כשיצא לו בחודש אדר, שמח בגלל שידע שמשם נפטר באותו חודש, ועשה ביום פטירתו, ולא ידע שגם נולד באותו יום, וצדיקים הקב"ה ממלא שנותם מיום ליום, ואין זה משום שהמזל של עם ישראל חלילה גרוע אז.

ואף על פי כן יום זה הוא אחד מהימים שנקרא "תענית צדיקים", משום שהם צמים ביום זה. (ואולי הטעם לצום זה, על הצער בפטירתו שלא זכה להיכנס לארץ, שאילו היה זוכה להיכנס לארץ, ההיסטוריה כולה הייתה שונה לחלוטין).

סיבת הדבר היא, משום חשיבותו של משה רבנו, שזכה להיות מקבל התורה, ולהנהיג אותנו כשאוציא אותנו הקב"ה ממצרים, ובארבעים שנות המדבר. בספר דרשות הגאון רבנו עובדיה יוסף זצ"ל (מאור ישראל עמ' קכב) ישנה דרשה מיוחדת שדרש בליל ז' אדר על גדולת משה רבנו. בהמשך נביא כאן מדבריו בתוספת נופך:

גדולתו של משה רבנו היתה, לא רק במידת הענווה שלו שהיה עניו מכל אדם, ככתוב (פרשת בהעלותך, במדבר יב ג): "וְהָאִישׁ מִשֵּׁה [עֲזִיּוֹ] מֵאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עָל פְּנֵי הָאָדָמָה." ולכן נאמר במסכת אבות (פרק א'): "משה קיבל תורה מסיני" ולא נאמר שקיבל מהקב"ה, לומר, שבגלל מידת הענווה שלו, הוא זכה להיות מקבל התורה, כמו שזכה הר סיני שהוא סמל לענווה שהתורה תינתן עליו. כי מידת הענווה היא שהביאה אותו להתבטלות מוחלטת לדבר ה' כמו שאמר: "ונחנו מה", לכן השכינה דיברה מגרונו, כי ביטל את כל כולו אל דבר ה'. וזו גם הכוונה במה

¹ חלק מהדברים נלקחו מספרו של מוריניו בעקבות מרן (על הגר"ע יוסף) - פורים

כי אילו היה חלילה כדבריהם, הרי היה הדבר צריך להיות באותו פרסום כמו בנתינה הראשונה).

וזה כמו שמשופר במסכת ערכין, ששלוש מאות הלכות נשתכחו בימי אבל משה רבנו! ויהושע ביקש והתחנן שיחזיר לו אותן הקב"ה, והבורא סירב לבקשה הזו. כדי שלא יאמרו שחלילה ניתנה תורה חדשה כמו שאומרים הנוצרים והמוסלמים.

הרמב"ם (יסודי התורה ז, ו) מבאר את מעלתו המיוחדת של משה: "ומה הפרש יש בין נבואת משה רבנו לנבואת שאר הנביאים, שכל הנביאים, הייתה נבואה בחלום או במראה, ומשה רבנו מתנבא והוא ער ועומד, שנאמר: "ובבוא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול". כל הנביאים כולם בשעת נבואתם יראים וחרדים ונבהלים מאד, ומשה רבנו אינו כן, כמו שכתוב (שמות לג יא), "אֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ..." כל הנביאים מתנבאים על ידי מלאך ולפיכך היו רואים נבואתם במשל וחידה, ומשה רבנו (שם)... "וְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה פְּנִים אֶל פְּנִים כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ", וכן נאמר (במדבר יב ח): "וְהַתְּמַנֵּת ה' יָבִיט..." כלומר שאין נבואתו דרך משל, אלא רואה הדבר על בוריו..."

והר"ן בדרשותיו (דרוש ג'): "שעניין נבואת משה רבנו לא יגיע אליה שום אדם בעולם, שזה היה מכח הנסים והנפלאות של הבורא יתברך, ויצא מגדר הדברים הטבעיים... חידשו הקב"ה להשיבו בכוחו כיתר הנסים והנפלאות שחידש לקיום התורה, ובכדי שלא יוכל שום נביא להתפאר ויכזב בנבואה נגד משה רבנו, ולכן נאמר (דברים לד ז): "וְכֹלֵא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה..."

ובסידור עולת ראייה (בעניין מצוות זכירת מעשה מרים) כתב שמצווה זו מלבד שמלמדת על חומרת עוון לשון הרע, היא גם באה ללמד, את ההבדל בין נבואה של נביא רגיל, לנבואת משה, שהרי מרים גם היתה נביאה ככל הנביאים, ונענשה, בגלל שהשוותה את נבואת משה לנבואת שאר הנביאים!

וביאר הגאון רבנו עובדיה יוסף זצ"ל את הנאמר (סוטה יג, ב): "משה רבנו לא מת, כתיב "וימת שם" וכתוב התם "וַיְהִי שֵׁם עִם ה'..." מה להלן עומד ומשמש אף כאן עומד ומשמש... ולכן נאמר (דברים לד ה) "וַיִּמָּוֶת שֵׁם מֹשֶׁה עֶבֶד ה'..." שעודנו עבד ה' – שהואיל שזכה וזיכה את הרבים, זכות הרבים תלוי בו, וכל התורה והמצוות אשר יקיימו ישראל עד סוף הדורות נזקפים לזכותו, כאילו חי וקיים. ולכן נקרא עבד ה' גם לאחר מותו, שהוא עומד לשרתו ולברך בשמו.

ומשה גם אחר מותו, עומד להם בעת צרתם, וכמו שאמרו במדרש (אסתר רבה פרשה ז): "בשעה שגזר המן הרשע להשמיד ולהרוג את כל היהודים. רץ אליהו אל משה רבנו, ואמר לו, אי רועה נאמן, כמה פעמים עמדת בפרץ על ישראל וביטלת הגזרות מעליהם, שנאמר: "ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית" ועתה ישראל נתונים בצרה גדולה, כי באו עד משבר, אמר לו משה רבנו, כלום יש אדם כשר בדור לעמוד

שנאמר (אבות א' א'): "משה "קיבל" תורה מסיני"- היינו שהפך עצמו לכלי קיבול לדבר ה' מבלי שיור עצמי, אלא גדלותו היא גם, משום הנהגתו לטובת הכלל. והוא נבחן באלו הדברים כלשון המדרש שהביא את הפסוק (תהלים יא ה): "ה' צְדִיק יְבוֹזֵן..." - שזה היה אמור הן על משה והן על דוד, למה הם זכו להנהיג את עם ישראל, שזה היה אחר שעמדו במבחן. בתחילה, נבחן משה בדאגה לעמו. ככתוב (שמות ב יא): "...וַיֵּצֵא אֶל אֶזְרָיִל..." - שנתן עיניו ולבו להיות מיצר בצרתם של עמו, כלשון המדרש: "כשראה משה בסבלותם של אחיו, היה נותן כתפיו ומסייע לכל אחד, והיה בוכה ואומר חבל לי עליכם, מי יתן מותי עליכם שאין לך מלאכה קשה ממלאכת הטיט..."

אחר שנבחן משה בדאגה לעמו, הוא נבחן גם בדאגה לכל אדם. היה זה כשהציל את בנות יתרו, מיד הרועים. שהרי אמרו חז"ל (אבות פרק ג'): "חביב אדם שנברא בצלם". ולא די היה המבחן הזה, אלא היה צריך להבחן גם בדאגה לבעלי חיים, שהרי צער בעלי חיים הוא דאורייתא, לפי חלק מהשיטות, ועל הקב"ה נאמר (תהלים קמה ט): "וַיְרַחֲמֵנוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂי".

ועל כך נאמר במדרש: "כשהיה משה רועה את צאן יתרו חותנו, ברח ממנו גדי אחד מן העדר, והיה רץ אחריו להביאו, עד שהגיע לבריכת מים, ועמד הגדי לשתות מן המים, כיון שהגיע משה אצלו, אמר אני לא ידעתי כי אתה רץ ממני מפני שהיית צמא למים, ועתה עייף אתה, הרכיבו על כתפו והיה מהלך, אמר הקב"ה יש לך רחמים על צאנו של בשר ודם, חייך אתה תרעה את צאני".

משה רבנו, נבחן גם על מעשים פרטיים אחרים, כמו שנאמר במדרש (שמו"ר) שאין הקב"ה נותן גדולה לאדם עד שבוחנו בדבר קטן. היה זה במרעה הצאן שהביאם למדבר, כדי להתרחק מהגזל. ועוד, כאשר נאמר לו שילך למצרים לגאול את ישראל. אמר משה להקב"ה: איני יכול ללכת ללא רשות של יתרו, כיון שהוא פתח לפניו את ביתו, והרגיש שלכן הוא חייב לו הכרת טובה, וצריך לבקש רשותו. והרי טבעו של אדם, שכשהוא רואה לפניו דברים גדולים, במיוחד דבר כל כך גדול כמו גאולת ישראל, הוא סבור שאין מקום לשים לב לדברים הנחשבים לקטנים בעיני בני אדם, לימדנו משה רבנו בהתנהגותו זו, כי השלמות האמיתית היא, רק כשאין מזניחים שום דבר ולו הקטן ביותר!..

עוד מובא, מה שנאמר על נבואתו המיוחדת שזכה לה משה, והיה זה משום מעלתו הגדולה - שהייתה נחוצה שיזכה בה, א. כדי להיות ראוי לקבל את התורה הקדושה. ב. וזה גם נועד לשמר את נצחיותו של משה ותורתו, שלא יוכל שום נביא לומר חלילה אחרת ממשה. משום שאין אפשרות לאדם אחר להגיע למעלתו בנבואה וככתוב (דברים לד ז): "וְכֹלֵא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה..."

וכשם שגם, נתינת התורה הייתה בפרסום שאין כמוהו, כדי לשמר את האמונה, כי זאת התורה היא מסורה למשה וגם שלא תהיה מוחלפת חלילה. וכמו שנאמר (שמות יט ט): "וַיֹּבֶן בָּרֶךְ יִצְחָק לְעוֹלָם". וזה סותר את טענת הנוצרים והמוסלמים שחלילה, הקב"ה שינה את התורה לתורתם,

בתפילה, אמר לו יש ושמך מרדכי, אמר לו, לך והודיעו כדי

שיעמוד בתפילה משם, ואני אעמוד בתפילה כאן, ואבקש רחמים לבטל את הגזרה". ואכן בזכותם בטלה הגזרה.

מענין הדבר, כי הבחירות שהיו כעת, כידוע שהבחירות הם יום הדין לתורה כמו שאמר הגר"א קוטלר זצ"ל, היו בזמן ששייך לשני האישים, משה רבנו ומרדכי היהודי, הבחירות היו צריכות להיות לפי החוק בפורים, ונדחו לו אדר ונגמרו בלילה – ז', וזה נותן מקום להבין שלא לחינם שזה שייך לתאריכים האלו, שזכותם תגן עלינו להנצל משונאי ורודפי הדת

חובת הזהירות

יש להזהר מכל מה שעלול להדביק במחלה, כמו למשל ניגוב ידים במגבות ציבוריות, וכדומה. משום שנאמר (דברים ד טו) "וְנִשְׁמַרְתֶּם מֵאֵד לְנִפְשֵׁיכֶם...". צ"ע אם ראוי להמנע מנישוק ס"ת ומזוזה מחשש הדבקות. (התפרסם שבני ביתו של אחד מגדולי הדור לא נותנים לבאים אליו לנשק את ידיו מחשש הדבקות)

חיובו של מי שבא במגע עם אנשים שיש חשש שהם נושאים בגופם את הנגיף

החיוב לשבת בבידוד כאשר יש חשש הדבקות: כל מה שמקובל על פי מומחי הבריאות כדי למנוע התפשטות המגפה, מחייב את כל אחד לציית להם, ואף שמפסיד מצוות כמו שמיעת פרשת זכור שחיובה מהתורה. תפילה בציבור, וקריאת המגילה וכדומה, וכן אין לטבול במקווה אם יבואו לאחר מכן אנשים להשתמש שם.

מי שלא ציית להוראת המומחים לדבר, כמו אנשי משרד הבריאות, ושאר ממונים על בריאות הציבור, עבר על מצוות (ויקרא יט טז, יח) "לֹא תַעֲמִיד עַל דַּם רֵעֶךָ", ועל מצוות "אֲהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ" אפילו אם קרה ולא הדביק אחרים.

ואם לא ציית הוראות, הוא הדביק אחרים, עבר בכך בהרבה איסורי תורה. ואם חלילה אדם נפטר בגלל זה, הוא חייב לעשות תיקוני תשובה כדי לכפר על חטא חמור זה כמבואר בפוסקים. ואם חלה אדם בגללו, הוא חייב לשלם דמי נזק; נזק ביטולו ממלאכה, הוצאות ריפוי, ועוד, לפחות בדיני שמים, ויתכן שגם בית דין יכול לחייבו.

קריאת זכור: מי שהוא בבידוד או חולה, ורוצים לקרוא עבורו פרשת זכור, באופן ששומרים על מרחק כפי הוראות הרופאים אין יכולים לברך על הקריאה, אלא אם יש לפחות שבעה שעדיין לא שמעו הקריאה, ואם אין שבעה שלא שמעו יקראו בלא ברכה.

להביא תפילין או סידור להתפלל: חולה שמאושפז בבית חולים ששורפים את כל החפצים של החולים שהיו שם, אין להביא לשם תפילין והמביא נחשב כשורפם בידיים (אגרות משה או"ח סי' ד'). ואם יכול לשכנע שיקברו אותם ולא ישרפו, חייב להניחם אף שיפסידם, אמנם בחור הסמוך על שלחן אביו צריך עיון אם חייב שלכאורה זה יותר מחומש רכושו.

לעילוי נשמת מִיִּשָּׁה בֵּן תַּמָּרָה וִיחָק ת.נ.צ.ב.ה.

***

תרומות והקדשות: 058-325-8278 052-7189-446

***

חדש על המדף: ספר רבנו: 1) הגדה של פסח עם פרוש דבר ירושלים, 2) ניסן בפסח.
להשיג:

בחנות "יש כיוסי" [סריגת שוורץ], מלכי ישראל 1, ירושלים. טל' 02-538-3955

להערות והארות, ולקבלת העלון במייל ולתגובות:
אש"ל – איגוד שומעי לקחו של רבנו:

eeguds@gmail.com

פינת ההלכה - מחלת הקורונה

בגמרא (שבת לג, א) נאמר: "יבעוון חילול שבת חיה רעה רבה... הובני אדם מתמעטין והדרכים משתוממים" בגלל המגיפה הנסיעות בין ארץ לארץ כמעט פסקו בהרבה מקומות מפחד מהידבקות במחלה. (המילה 'הקורונה' בגימטריא היא שווה לגימטריא של המילה 'שבע' יתכן ומרמז לעונש על חילולי השבת).

החיוב להתפלל על סכנת מגפת הקורונה

בשו"ע (או"ח סימן תקע"ו, ב) מבואר שצריך להתענות על מגיפה - דבר באותו מקום שזה קרה ובכל מקום ששיירות מצויות לבוא משם, שלא ידביקו את תושבי המקום שאליו הם מגיעים, וכמו שאכן קרה שהנגיף התפשט בהרבה ארצות והגיע גם לארץ ר"ל. והרמב"ם (תעניות א, ג) כתב:

"מצוות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שלא תבוא על הציבור, שנאמר "על הצר הצורר אתכם בארצכם והרעותם בחצוצרות" כלומר: כל דבר שיצר לכם, כגון בצורת ודבר וארבה וכיוצא בהן, זעקו והריעו, ודבר זה הוא מדרכי התשובה, שבזמן שתבוא צרה וירעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להם, ככתוב (ירמיה ה' כ"ה): "עֲזָבוּתְכֶם הִטּוּ אֵלַי...". וכו' וזהו שיגרום להסיר הצרה מעליהם, אבל אם לא יריעו ולא יזעקו, אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו, וצרה זו נקרה נקרית, הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להידבק במעשיהם הרעים, ותוסיף הרעה צרות אחרות, והוא שכתוב בתורה (ויקרא כו' כז-כח): "וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי בְּקָרִי וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּזוֹמַת קָרִי", כלומר: כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו, אם תאמרו שהוא קרי, אוסיף לכם חמת אותו קרי"

ופלא שלא נקבעו תעניות או תפילות להתפלל מדי יום, כנהוג על פי ההלכה, אמנם מורינו התקין לומר בכל יום אחר התפילה מזמור כי בתהלים ושלשה קטעים מאבינו מלכנו והם "אבינו מלכנו כלה דבר וחרב ועוון ושמד מבני בריתך... מנע מגפה מנחלתך... שלח רפואה שלמה לחולי עמך..."

תפילות בשבת: בשבת אין מתפללים על חולי, אבל על מי שחלה בקורונה מתפללים כיון שזו מחלה מסוכנת, ומוסיפים שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא. ואפילו הוא מרגיש בטוב, יש סכנה.
ומי שחלה והבריא חייב לברך הגומל.